

[Socialministeren.]

et større Beløb end $\frac{2}{3}$ af 50 Øre pr. Indbygger, selv om Udgiften i det enkelte Tilfælde maatte være større.

Derefter skal jeg omtale Forslagets §§ 19—21 angaaende Ændring i Forsorgslovens §§ 305—307. Der har over for Ministeriet været rejst Spørgsmaal om det indbyrdes Forhold mellem Reglerne i Forsorgslovens § 301 paa den ene Side og §§ 305—307 paa den anden Side. Ministeriet forstaar Forholdet saaledes, at § 301 indeholder Bestemmelser om Eftergivelse af de Retsvirkninger, der er knyttet til Modtagelse af Kommunehjælp, som ikke har medført Tab af Valgret og Valgbarhed, navnlig Erstatningspligten, medens §§ 305—307 vedrører den valgretsfortabende Virkning. For imidlertid at tydeliggøre Forholdet har man foreslaaet forskellige redaktionelle Ændringer til §§ 305—307.

Endvidere har der over for Ministeriet været rejst Spørgsmaal om Kommunernes Adgang til at træffe Bestemmelse om Bortfald af den valgretsfortabende Virkning inden for kortere Frister end de i §§ 305—307 nævnte. Ministeriet er af den Opfattelse, at det maa findes rimeligt, at der i Loven søges tilvejebragt klar Hjemmel for Kommunerne til, naar der foreligger særlige Omstændigheder, inden 2 Aars Fristen at træffe Bestemmelse om Bortfald af den valgretsfortabende Virkning. Man foreslaar herefter, at Kommunerne skal kunne træffe Bestemmelse om Bortfald, for saa vidt angaar den Hjælp, der i Henhold til §§ 305—306 er ydet med Tab af Valgret og Valgbarhed henholdsvis 1 Aar efter, at den i § 305 nævnte Handling er begaaet, og 1 Aar efter, at vedkommende er hørt op med at oppebære Hjælp efter § 306. Med Hensyn til Bortfald af Virkningerne af den Hjælp, der i Henhold til § 307 ydes med Tab af Valgret og Valgbarhed, foreslaas indført en lignende Lempelse, men man har, da det i disse Tilfælde vil kunne dreje sig om Personer, der ved egne Bestrebelse for at skaffe sig en Eksistens nu ikke længere behøver at forsørges fuldt ud af det offentlige, og som maaske kun med Mellemløb og med mindre Beløb behøver offentlig Hjælp, anset det for rimeligt at begrænse Fristen til $\frac{1}{2}$ Aar efter, at Hjælpen er ophørt med at være af valgretsfortabende Karakter. Den foreslaaede Regel vil tillige være et Incitament for de understøttede til at bestrebe sig for at forsørges sig selv.

I Forslagets § 22 foreslaas der indført en Tilføjelse til Forsorgslovens § 307,

hvorefter der til en Barnefaders Undladelse af at betale Bidrag til sit uden for Ægteskab fødte Barn knyttes Retsvirkninger efter den almindelige Bestemmelse i § 307, Stk. 1, om Retsvirkninger af en til Stadighed modtagen Kommunehjælp. Forholdet er det, at der hidtil efter Forsorgslovens § 206 kun har været knyttet Virkning med Tab af Valgret og Valgbarhed til Ikke-Betaling af saadanne Bidrag, for saa vidt angaar den Del af Hjælpen, for hvilken der er dekretet Afsoning, og som ikke er betalt. Man finder det imidlertid rimeligt — ogsaa for at tilskynde Barnefaderen til at opfylde sine Bidragspligter —, at der ogsaa uden for de i § 206 omhandlede Tilfælde kan knyttes Tab af Valgret og Valgbarhed til Undladelse af at betale skyldige Bidrag, alt i Overensstemmelse med de almindelige Regler i § 307.

Jeg skal derefter omtale Bestemmelserne i Forslagets § 23.

Den foreslaaede Ændring svarer ganske til den samtidig hermed foreslaaede Ændring i Folkeforsikringslovens § 85, der vedrører Pristalsregulering af Aldersrenten og Invalidrenten m. v.

Hensigten med den foreslaaede ændrede Affattelse af de paagældende Paragraffer er først og fremmest at skabe en mere regelmæssig Forbindelse end hidtil mellem Prisniveauets Ændringer og Ændringerne i de paagældende Ydelsers Størrelse, saaledes at Ydelserne *altid* falder eller stiger 3 pCt. for hvert Fald eller Stigning i Prisniveauet paa 3 pCt. Dette har ikke efter den nugældende Affattelse været Tilfældet.

Dernæst har man stillet Forslag om kun at foretage Prisreguleringen een Gang om Aaret i Stedet for som hidtil foretaget to Gange. Omregningerne af Ydelserne medfører et meget betydeligt Arbejde for Administrationen, og Erfaringen har vist, at der ikke sker store Svingninger i Prisniveauet. Siden 1933 har der i øvrigt kun været to Reguleringer: pr. 1. April 1934 og pr. 1. April 1935, idet Udsvingene i Prisniveauet ikke har været af en saadan Størrelse, at de har medført Regulering pr. 1. Oktober 1934 eller 1. Oktober 1935.

De øvrige foreslaaede Ændringer, der er optaget i Forslaget, er i overvejende Grad Ændringer af rent teknisk Karakter.

Det konservative Folkepartis Repræsentant i Udvalget angaaende Socialreformen, det ærede tidligere Medlem af dette Ting Hr. Hans Thyge Jacobsen, har paa et Par Punkter indtaget Særstandpunkt til den af Udvalget afgivne Betænkning, nem-